

РЕШЕНИЕ

№ 21524

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **675** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на С. М. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ за осъждането ѝ за следните вреди, следствие от отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление НП №23-4332-004221 от 22.03.2023г. на Началник група СДВР отменена с решение № 1920 от 23.04.2024г. по нахд № 858/2024г:

1. 1500лв. имуществени вреди, представляващи заплатено адв.възнаграждение на адв.В. за запознаване с материалите по издадения АУАН и за изготвяне на възражение срещу същия.
2. 1250лв. имуществени вреди, представляващи адвокатско възнаграждение за обжалване на НП №23-4332-004221 от 22.03.2023г..
3. 500лв. имуществени вреди, представляващи разходи за такси от дома ѝ в[жк], [жилищен адрес] до местоработата ѝ ЧУ „Св.С. К. О.“ на ул.Л. С. за периода от 28.02.2023г. до 30.04.2024г. С молба от 13.05.2025г. на л.53 е посочено, че това са около 13 месеца по 20 работни дни, или 1600лв., но изрично в съдебно заседание на 03.06.2025г. по това противоречие касателно размера адв.В. е посочил, че претендира не 1600лв., а 500лв..
4. 7000лв. неимуществени вреди претърпени в периода от 28.02.2023г. до 30.04.2024г. /около 13 месеца по 20 работни дни/ и изразяващи се в негативните изживявания следствие на АУАН и НП и представляващи унижение в психиката ѝ като учител за това, че ѝ е вменено конкретното нарушение.
5. 300лв. имуществени вреди, представляващи платените глоби по НП, за което е дадена възможност на страната с протоколно определение от 29.04.2025г. на л.47 да заяви дали ги търси

и което е направено с изявление в с.з на 03.06.2025г..

Не се претендират лихви.

В съдебно заседание –ищцата не се явява като се представлява от адв.В.. Поддържа исковите си претенции. Представя списък за разноски.

Ответникът, чрез юрисконсулт Г., оспорва предявените искови и моли да се отхвърлят. Поддържа изразеното становище в писмения отговор от 18.03.2025г. на л.31. Подчертава, че производството по издаване на АУАН няма самостоятелно значение, поради което разноски за него не се присъждат. Относно разходите за таксиметрова услуга –сочи, че няма данни за заплащането им. Допълва, че не се доказват и неимуществените вреди, тъй като няма данни за психологически травми следствие на НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От фактическа страна не е спорно следното:

Наказателно постановление №23-4332-004221 от 22.03.2023г. на Началник група СДВР, с което на С. П. са били наложени няколко наказания /две глоби и лишаване от право да се управлява МПС/ с решение № 1920 от 23.04.2024г. по нахд № 858/2024г. на СРС е отменено на л.47.

Решението е влязло в сила на 28.05.2024г. видно от отбелязването върху същото, установимо от приложеното дело.

Пред СРС С. П. е била представлявана от адв.В. като по делото е било направено искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, което е било отхвърлено като неоснователно по причина, че няма доказателства да е заплатено, тъй като има данни да е само договорено. Не е бил представен и списък за разноски. Видно от делото пред СРС с представения договор за правна помощ от 19.02.2024г. е визирано възнаграждение от 550лв. за процесуално представителство по делото.

Настоящият състав с определение №10392 от 25.03.2025г. на л.47 е указал да се установи, че е изчерпан процесуалния ред за разноските пред СРС, както и е указано да се ангажират гласни доказателства за негативните изживявания във връзка с това, че срещу лицето е образувано производство във връзка с нарушението.

Изрично в съдебно заседание на 03.06.2025г. на адв.В. е напомнено, че във връзка с неимуществените вреди трябва да ангажира свидетел, но същият е отказал.

Разпитан е свидетелят Н. В. и видно от показанията му същият познава ищцата, тъй като работи в училището, където същата е учител. В началото на 2023г. тя му е споделила, че има издадено НП, поради което не ползва личния си автомобил. Същият бил паркиран на паркинга на училището. Обичайно идвала на работа с него, но след проблема с НП ползвала такси за работа сутрин и за прибиране вечер.

Съдът се е опитал да разпита свидетеля и за неимуществените вреди, с оглед това, че пълномощникът е отказал да установява тези вреди по посочения начин, като видно от показанията на В. ищцата е фин и чувствителен човек, изпълнителна. Била силно притеснена от издаденото НП, била афектирана, че е упрекната, че е напуснала ПТП и е извършила нарушение. Споделяла е и пред колеги, че е набедена. Вълнувала се е от това негативно, притеснявала се е .

Представено е на л.52 възражение от адв.В. срещу АУАН. Същото е приложено от ответника на л.13 ведно с пълномощното. Видно от същото на л.51 няма нито уговорена, нито платена сума от 1500лв. за изготвяне на възражението срещу АУАН.

Следователно ОТ ПРАВНА СТРАНА съдът установява следното:

Уважаването на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК); 2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/; 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Следва да се направи отбелязването, че в определен период разноските за адвокат по нахд се търсеха по реда на ЗОДОВ, тъй като липсваше правна урежда в ЗАНН, която понастоящем е нормата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН в сила от 23.12.2021г.. Така преценката дали направения разход за адвокатски хонорар е вреда –пряка и непосредствена от отменения акт – се правеше без оглед на това дали страната трябва или не да се защитава от адвокат, дали ответникът е длъжен да направи при жалба преценка в цялост за законосъобразност на акта и т.н.. Релевантно беше обстоятелството, че ако НП не беше издадено съответно на страната не би се наложило да прибегва до правни услуги, поради което вредата е пряка и непосредствена. В този смисъл до 23.12.2021г., когато влезе в сила чл.63д, ал.1 от ЗАНН беше и съдебната практиката - Решение № 8198 от 04.07.2016г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 8411/2015; Решение № 15285 от 10.12.2020г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 2551/2020г.; Решение № 14133 от 22.10.2019г. на Трето отделение на ВАС, постановено по адм. дело №1563/2019г..

Следователно относно отделните иски съдът по същество прави следните изводи въз основа на горепосочените доказателства:

Касателно неимуществените вреди /т.4/- същите се претендират в размер от 7000лв.. Съдът намира, че са доказани конкретни вреди като относно размера, за да ги определи въз основа на чл.52 от ЗЗД, съобразява показанията на свидетеля В.. Безспорно от същите се установява, че ищецата е имала промяна в поведението си вследствие на издаденото НП. Вълнувала се е, страдала е, че е била набедена, споделяла е за проблема с колегите си. Била е стриктна и изпълнителна и е платила глобата въпреки, че е имало оспорване. Съдът дава вяра на свидетеля, но следва да отбележи, че същият не е бил сред лицата, с които постоянно е контактувала ищцата. В действителност свидетелят е бил запознат с проблема и с тревогите на ищцата, но няма как да се очаква, че всекидневно същата му се е оплаквала. Не са ангажирани доказателства –показания от по-близък кръг на общуващи с ищцата лица, за да може да се обусловят вреди в размера, който се претендира, вкл. и няма данни, както и ответника възразява, да има определено негативно отражение върху психиката на ищцата. Няма данни за посещения при лекар, за медикаменти и т.н.. С оглед изложеното съдът намира вредите, че следва да се отпределят на 500лв. като за разликата до пълната претенция т.е. за 6500лв. искът е неоснователен.

Основателен е иска за имуществени вреди, изразяващи се в платените глоби от 300лв.. Видно от изявлението на ответника –не се спори, че е платена тази сума, но е платено на друга структура ГД „Национална полиция“, което е без значение за основателността на иска. Видно от НП- е посочена сметка, на която да се внесат глобите и тя именно е администрирана от ГД"НП", поради което след като в самия акт е посочената тази сметка, а акта е издаден от служител на ответника-последният отговаря.

Неоснователен е иска за 1250лв./т.2/ имуществени вреди, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение на адв.В. по нахд №858/24г.на СРС. След изменението в ЗАНН, както

се подчерта по-горе -разноски се търсят не по реда на ЗОДОВ за адвокат- а по реда на ЗАНН -чл.63д, ал.1 от ЗАНН. Този ред е използван и то неуспешно, тъй като страната както пред СРС, така и по настоящето дело не доказва, че е платен хонорар. Нещо повече с определението за насрочване на л.37 гръб– е указано на страната за този хонорар, че трябва да докаже, че е изчерпан процесуалния ред за търсенето му т.е след като СРС по нахд е отхвърлил претенцията за разноски за адвокатско възнаграждение по делото - ищцата е имала възможност да оспори този акт, което не е направено. За тези разноски /които не са 1250лв., а 500лв./ е формирана сила на пресъдено нещо и искът е неоснователен дори и пред настоящия съд да бяха ангажирани доказателства, че е платено. Правата се дават за да се упражняват своевременно и добросъвестно. Страна е имала възможност, но не е доказала твърденията си. Недопустимо е да ги търси по реда на ЗОДОВ, но този въпрос е по същество, поради което искът трябва да се отхвърли.

Същото се отнася и за претенцията от 1500лв. /т.1/ изначално неясно на кого е платено. В съдебното заседание на 03.06.2025г. адв.В. уточнява, че на него е платена сумата за запознаване с материалите по издадения АУАН и изготвяне на възражение срещу същия. Представено е на л.52 възражение от адв.В. срещу АУАН. Същото е приложено от ответника на л.13 ведно с пълномощното. Видно от същото на л.51 няма нито уговорена, нито платена сума от 1500лв. за изготвяне на възражението срещу АУАН. В молбата си от 13.05.2025г. адв.В. сочи, че е дал разписка на ищцата /за 300лв./ която вероятно я е изгубила. Отново не само не е доказано колко е платено, но и че е договорена сумата, която се търси. По въпроса за адвокатските разноски има ТР, че за да се присъдат разноски за адвокат трябва не да са уговорени, а да са платени. Следователно и тази претенция не е доказана.

Съдът намира за недоказана и претенцията за 500лв. имуществени вреди, представляващи разходи за такси от дома й в[жк], [жилищен адрес] до местоработата й ЧУ „Св.С. К. О.“ на ул.Л. С. за периода от 28.02.2023г. до 30.04.2024г. С молба от 13.05.2025г. на л.53 е посочено, че това са около 13 месеца по 20 работни дни, или 1600лв., но изрично в съдебно заседание на 03.06.2025г. по това противоречие касателно размера адв.В. е посочил, че претендира не е 1600лв., а 500лв.. Нява никакви данни за периода да е платено на определено лице или фирма предоставяща тази услуга. Свидетелят прави общи твърдения, но не може да докаже нито ежедневното ползване на такси от определена начална точка, нито конкретно заплащане. Следва да се подчертае, че дори да беше установено, че е плащано за такси с конкретен документ, то вредата не е пряка. По собствена воля лицето не е управлявало автомобила си. Видно от справката на л.57 ищцата е била лишена да управлява МПС за срок от 1 месец от 19.12.2023г. до 22.01.2024г., а не за около 13 месеца, както се претендира. Само за този 1 месец, ако беше ползвала накакъв превоз и имаше документ –вероятно претенцията би била основателна. Дори и да беше докано позването на такси за този месец, вредата би била опосредена от волята на лицето да избере такси, а не друг вид транспорт.

Следователно основателна е претенцията за имуществени вреди за 300лв., представляващи платените глоби по отмененото НП, както и за 500лв. неимуществени вреди, като останалите претенции са неоснователни и следва да се отхвърлят.

По разноските на ищцата – представен е списък за такива пред АССГ в размер на 30лв.д.т. и 1200лв. за адв.възнаграждение. На л.5 по настоящето дело има само пълномощно за адв.В., на л.6 е договора за правна помощ без дата за сумата от 1250лв., която да се заплати, но без данни да е платена. До края на делото пред настоящия състав –не са ангажирани доказателства за изложеното. Безспорна е практиката, че за да се присъди по делото адвокатски хонорар трябва страната да представи доказателства, че го е платила на конкретна дата. Такива данни по делото НЯМА. Следователно - по разноските основателна е претенцията за 30лв.дт. – вносна бележка

на л.20.

Касателно претеницията за юрисконсултско възнаграждение по Наредбата за заплащането на правната помощ -чл.24, ал.1 вр. със ЗПП минимума е от 100 до 360лв., поради което с оглед частичното уважаване на иска -не следва да се присъжда такова.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на С. М. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи 500лв. неимуществени вреди, следствие от отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление НП №23-4332-004221 от 22.03.2023г. на Началник група СДВР отменена с решение № 1920 от 23.04.2024г. по нахд № 858/2024г.; както и да заплати 300лв. имуществени вреди представляващо заплатени глоба по визираното НП.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни останалите иски претенции, както следва: по т.1 за 1500лв. имуществени вреди, представляващи заплатено адв.възнаграждение на адв.В. за запознаване с материалите по издания АУАН и за изготвяне на възражение срещу същия; по 2. 1250лв. имуществени вреди, представляващи адвокатско възнаграждение за обжалване на НП №23-4332-004221 от 22.03.2023г.; по т.3 за 500лв. имуществени вреди, представляващи разходи за такси от дома й в ЖК М. 2 бл.231 до местоработата й ЧУ „Св.С. К. О.“ за периода от 28.02.2023г. до 30.04.2024г. , както и ОТХВЪРЛЯ за разликата от уважената част за търсените неимуществени вреди до уважената т.е. за сумата от 6500лв.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на ищцата 30лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: